

Written by

Sunday, 14 December 2008 07:49 - Last Updated Monday, 19 January 2009 19:29

44ஆவது அமெரிக்காவுக்கான அறிக்கை ஓபாமா திரைப்படம் சமீபத்தில் வெளிவந்தது. வெற்றி பெற்றதும் சிகாகோவில் திரைப்படம் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் முன் ஓபாமா உரையாற்றியபோது, அங்கே எல்லா இன மக்களும் திரைப்படம், குறிப்பாக கருப்பின மக்களின் முகத்தில் இதுவரை இல்லாத ஒரு மகிழ்ச்சியும்,

ஆனந்தக் கண்ணீரும் மாறி மாறி வந்து கொண்டிருந்தன. இனவெறோபாடு, வயது வறோபாடு இல்லாமல், அமெரிக்காவின் கனவான, அதன் முன்னோர்களின் இலட்சியத்தை அந்த இரவின் வெற்றிச் செய்தி உறுதி செய்திருப்பதாக ஓபாமா அந்த மக்களிடத்தில் உரையாற்றினார்.

2004க்கு முன்னர் ஓபாமா என்றால் யாரென்றே பெரும்பாலான அமெரிக்க மக்களுக்குத் தெரியாது. 2007இல் அவர் அதிபர் பதவிக்குப் போட்டியிடப் போவதாக அறிவித்ததும் பலரும் வியப்புடன் பார்த்தனர். கெனியாவைச் சேர்ந்த ஆப்பிரிக்க கருக்கும், அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த வெள்ளையினப் பெண்மணிக் கும் பிறந்த ஓபாமா, தனது தாய் வழிப் பாட்டியிடம் தான் வளர்ந்தார். அவ்வகையில் அவர் கருப்பின மக்களின் போராட்டம் நிறைந்த அவல வாழ்க்கையைப் பெறிய அளவுக்கு உணர்ந்தவர் அல்ல. நல்ல கல்விப் புலமும், பச்சுத் திறனும் கொண்ட ஓபாமாவுக்கு 90 சதவீதக் கருப்பின மக்களும், வெள்ளையர்களில் ஏறக்குறைய பாதிப்பேரே வாக்களித்துள்ளனர்.

மொத்த வாக்குகளில் எழுபது சதவீதம் வெள்ளையர்களுக்குரியது என்றால், அவர்களில் கணிசமானோர் ஓபாமாவுக்கு வாக்களித்தது ஏன் என்ற கேள்வி முக்கியமானது. இன்னமும் வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளிலும் கோலோச்சிவரும் வெள்ளை நிறவெறிக்கு பழக்கப்பட்ட மக்கள் ஓபாமாவை ஏற்பதற்கு எப்படி தயார் செய்யப்பட்டனர் என்பதே பரிசீலனையுரியது. கருப்பின மக்களின் வாக்குகளால் மட்டும் வதைத்து ஓபாமா இந்த வெற்றியை ஈட்டியிருக்க முடியாது.

இதையெல்லாம் விட, அமெரிக்காவின் முதலாளிகள், பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், ஊடக முதலாளிகள் இவர்கள் தான் அமெரிக்க அதிபரைத் தேர்வு செய்வதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறார்கள். இவ்வெவற்றிலும் கருப்பினத்தவர் தீர்மானிக்கும் நிலையில் இல்லாத என்றால், ஓபாமா அமெரிக்க முதலாளிகளின் செல்லப்பிள்ளையாக ஏன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்பதுதான் விசயம். முதலில் ஜனநாயகக் கட்சியின் முடிவுகளை எடுக்கும் மலேமட்டத்தில் கருப்பினத்தவர்கள் எவரும் தீர்மானகரமாக இல்லாதது. குடியரசுக் கட்சி, ஜனநாயகக் கட்சி இரண்டுமே வெள்ளையர்களின்

Written by

Sunday, 14 December 2008 07:49 - Last Updated Monday, 19 January 2009 19:29

கைகளில் தான் உள்ளது. இதில் கடியரசுக் கட்சி வளம்படையாக வளெள்ளை நிறவறியர் களை ஆதரித்தும், முதலாளிகள், உயர் வகுப்பினரை ஆதரிக்கும் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை அமல்படுத்தியும் வரும் கட்சியாகும். ஜனநாயகக் கட்சியோ இவற்றை மறைமுகமாக ஆதரிக்கும் கட்சியாகும். நேரத்துக்கேற்றபடி அமெரிக்க முதலாளிகள் இந்தக் கட்சிகளை மாறி மாறிப் பயன்படுத்திக் கொள்வர்.

அடுத்து இரண்டாம் கட்சிகளால் அதிபர் பதவிக்குத் தெரிந்தெடுக்கப்படும் நபர்களை ஊடக முதலாளிகள் முன்னிறுத்துவார்கள். இவர்களைப் பிரபலங்களாக மாற்றும் வகையில் பல செய்திகள், கருத்துக் கணிப்பாட்டிகள், நவீன தொழில் நுட்ப விளம்பரங்கள் முதலியவற்றைச் செய்வார்கள். இந்தச் செலவுகளுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் இரண்டாம் கட்சியைச் சேர்ந்த வடேப்பாளர்களும் முதலாளிகள் மற்றும் நிறுவனங்களிடம் வசூல் செய்வார்கள். முதலாளிகளும் இரண்டாம் பிரிவுகளாகப் பிரிந்து பல மில்லியன் டாலரை நன்கொடையாகக் கொடுப்பார்கள்.

ஜனநாயக நாடா என்று பீற்றப்பட்டும் அமெரிக்காவின் அதிபர் தெரிவு இப்படித்தான் முதலாளிகளின் தயவால் செய்யப்படுகிறது. ஆக, ஓபாமாவைத் தேர்வு செய்த ஜனநாயகக் கட்சி, அவருக்கு ஆதரவளித்த ஊடக முதலாளிகள், நன்கொடையை அள்ளிக் கொடுத்து நிறுவனங்கள் இவரை எவற்றிலும் கருப்பினத்தவர் இல்லாத எனப் பதிலிடுத்து, ஓபாமாவை வளெளயார்கள் நிரம்பி வழியும் நிறுவனங்கள் தான் தேர்வு செய்து வெற்றிபெற வதைத் தன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு ஓபாமா தனது தேர்தல் செலவுகளுக்காக அறுநூறு மில்லியன் டாலருக்கு மேல் வசூல் செய்திருக்கிறார். அமெரிக்க அதிபர் தேர்தலில் இது ஒரு சாதனையாம். இவரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட ஜான் மக்கைன் கட்ட இதில் பாதிளவாதான் வசூல் செய்திருக்கிறார் என்றால், இந்தத் தேர்தலில் முதலாளிகள் ஒரு மனதாக ஓபாமாவைத் தேர்வு செய்துள்ளனர் என்று அறியலாம். ஆறாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நிறுவனங்களின் தலமைநிர்வாகிகள், பிரபலமான வழக்கறிஞர்கள், சட்ட நிறுவனங்கள், வால்ஸ்ட்ரீட் பின்பங்குச் சந்தை மற்றும் முதலீட்டு நிறுவனங்கள் ஆகியனோர்தான் ஓபாமாவின் புரவலர்கள்.

ஆக, ஓபாமாவை கட்சிக்குள் தேர்வு செய்து, காசும் கொடுத்து, பிரபலப்படுத்திய பின்னர் விலை வதைத்து அதனையிலும் முதலாளிகள் தான் முடிவெடுத்துள்ளனர் என்றால், இந்த நாடகத்தின் சனெபிமெண்ட் உணர்ச்சி மட்டும் கருப்பின மக்களுக்குச் சொந்தமானது என்று சொல்லலாம். ஆனாலும், 228

Written by

Sunday, 14 December 2008 07:49 - Last Updated Monday, 19 January 2009 19:29

ஆண்டுகளாகியிருக்கும் அமெரிக்க அதிபர் வரலாற்றில் மூதன் முறையாக ஒரு கருப்பினத்தவர் தரிசு செய்யப் பட்டிருப்பது, இன்னமும் இனவெறியின் கொடும்படைகளை அனுப்பித்து வரும் மக்களை மகிழ்ச்சியில் திக்கு முக்காட வைத்திருப்பதையும் நாம் அங்கீகரிக்கவேண்டும்.

ஆனால், இந்த மகிழ்ச்சி அலைவரிசையில் கருப்பினத்தவர் மட்டுமல்ல, உலக மக்களும் என்ன பறப்போகிறார்கள் என்பது எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமானது. எந்த நெருக்கடியான காலத்தையும் சந்திப்பதற்கு மூதலாளித்துவம் தனது முகமூடிகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும் என்ற தந்திரம்தான் இந்த மகிழ்ச்சியில் மறைபடும் செய்தி. இதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதற்குத் தன்னாப்பிரிக்காவின் வரலாறு மிகவும் எடப்பானது ஆகும்.

...

தன்னாப்பிரிக்காவில் வளையினச் சிறுபான்மையினர் கருப்பின பெரும்பான்மையினரை அடக்கி ஆண்டு வந்த போது பெயரளவுச் சலுகைகள் கிட்ட அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டவில்லை. இதை எதிர்த்து உலக அளவில் பொதுக்கூத்து உருவானதும், வளையர்களின் மாமன் மச்சான் உறவு முறை நாட்களான மறைக்கத்திய நாட்கள் கிட்டத் தன்னாப்பிரிக்கா மீது பொருளாதாரத் தடை விதித்தன. இதில் யாருக்கு பாதிப்பு இருந்ததோ இல்லையோ, தன்னாப்பிரிக்காவின் வளர்ந்து வந்த மூதலாளிகளுக்கு பிரச்சினை வந்தது, 80களின் இறுதியில் நன்கு வளர்ந்து விட்ட அந்த மூதலாளிகள், தமது வர்த்தகத்தை உலக அளவிலும், ஏன் ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் கட்டச் செய்ய முடியாமல் சிரமப்பட்டனர்.

அப்போதுதான் அவர்கள் கருப்பினத்தவருக்கு வாக் களிக் கும் உரிமையை மட்டும் வழங்கினால், தமது பிரச்சினைகள் தீர்ந்து விடும் என்று உணர்ந்து கொண்டார்கள். அதன்பின் 90களில் நெல்சன் மண்டேலா விடுதலை செய்யப் பட்டார். உடனே அவரது ஆப்பிரிக்க தேசிய காங்கிரசும் ஆட்சிக்கு வந்தது, உலக நாட்களும் தமது தடைகளை நீக்கி விட்டன. இப்போது இந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்து பதினான்கு ஆண்டுகள் முடிந்து விட்டன. இந்த ஆட்சி மாற்றத்தால் வளையர்கள் எதையும் இழக்கவில்லை, கருப்பர்களும் எதையும் பெறவில்லை.

5 / 6

